

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10C/389/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513211035
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513211035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnom spore žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 17.09.2012 (podanou na Okresnom súde Skalica dňa 27.09.2012) domáhala, aby súd zaviazal žalovanú k náhrade škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 275,- eur. Žalobu odôvodnila tým, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti na súd. Súd v exekučnom konaní žalobkyne ako oprávnenej rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním viac ako 5 mesiacov, a to dňa 21.09.2009. Exekučný súd postupoval nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k rozhodnutiu o vydaní poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe, pričom vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a ani si nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá mohla mať vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. V tejto súvislosti vznikla žalobkyňi majetková škoda predstavujúca vynaložené náklady v celkovej sume 125,- eur (70,- eur titulom nákladov na správu pohľadávky, 40,- eur titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému, 15,- eur titulom výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje). Neskorým vydaním rozhodnutia došlo k následným rizikám: a/ riziko zániku povinného, b/ riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ riziko insolvenčie povinného.

K náhrade nemajetkovej ujmy žalobkyňa poukázala na čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava") a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor"). Uviedla, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Dodala, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si žalobkyňa uplatnila s poukazom na doktrínu prijatú Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "ÚS"), podľa ktorej je spravodlivé, ak sa za každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške asi 660,- eur, a tak za omeškanie exekučného súdu v danom prípade si primeranú náhradu vyčíslila vo výške 275,- eur. Žalobkyňa v podanej žalobe vzniesla námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Skalica.

2. K podanej žalobe sa vyjadrila žalovaná, ktorá okrem iného poukázala na to, že v konaní o náhradu škody všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS. Považovala návrh za podaný predčasne, keďže v zmysle ust. § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ďalej len "ZoZŠŠ") od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaná poukázala na rozhodnutie ÚS sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom ústavný súd konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Žalobkyňa podľa názoru žalovanej nepreukázala podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorých existenciu môže konštatovať len ústavný súd, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup. Žalovaná namietala aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len ÚS. Vzniesla námietku premlčania a navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

3. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11NcC/26/2012-23 zo dňa 19.11.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 2C/218/2012 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany, ktorému vec napadla dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 10C/369/2012. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.01.2013.

4. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 10C/369/2012-61 zo dňa 16.09.2013 (právoplatným dňom 18.09.2013) návrhy (žaloby) pôvodne vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2C/218/2012 až 2C/331/2012 a 2C/333/2012 až 2C/377/2012) vylúčil na samostatné konania, vedené pod sp. zn. 10C/369/2012 a 10C/232/2013 až 10C/389/2013.

5. Podľa ust. § 473 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (účinný od 01.07. 2016, ďalej len "CSP"), zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zákonov.

6. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. [§ 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP]

7. Na nariadené pojednávanie sa riadne a včas predvolané sporové strany nedostavili, svoju neúčast včas (žalobkyňa podaním došlým súdu dňa 12.08.2019 a žalovaná podaním došlým súdu dňa 24.06.2019) ospravedlnili. Žalobkyňa na podanej žalobe trvala, k výške majetkovej škody poukázala na znalecký posudok č. 1/2014, vypracovaný znaleckou organizáciou (Ekonomická univerzita v Bratislave), ktorý sa nachádza na vec prejednávajúcom súde. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Žiadna zo strán ďalšie návrhy na dokazovanie nemala. Súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti (§ 180 CSP).

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkaznými prostriedkami (žaloba, vyjadrenie žalobkyne, vyjadrenie žalovanej, podstatný obsah spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 3Er/539/2009). Dokazovanie znaleckým posudkom Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/2014 súd nevykonal, nakoľko navrhnutý dôkaz bol pre rozhodnutie súdu za zisteného skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Zo spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 3Er/539/2009 súd zistil, že dňa 29.04.2009 bol na exekútorskom úrade súdneho exekútora O.. X. D. (ďalej aj "exekútor") spísaný návrh na vykonanie exekúcie, vo veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej: W. D., nar. XX.XX.XXXX. Exekútor dňa 02.06.2009 na Okresnom súde Skalica podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (zo dňa 18.05.2009) v zmysle spísaného návrhu, pre vymoženie istiny 335,91 eura s príslušenstvom (dňa 14.08.2009 podal na exekučnom súde opravný návrh na vykonanie exekúcie - opravnú zápisnicu, datovanú dňom 29.04.2009). Exekučným titulom v danej veci bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 13122/08 zo dňa 15.01.2009.

Dňa 21.09.2009 Okresný súd Skalica vydal poverenie na vykonanie exekúcie, v zmysle opraveného návrhu (opravnej zápisnice).

V súvislosti s týmto postupom súdu mala žalobkyni vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v tomto konaní domáhala.

10. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť. [§ 3 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

11. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. (2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. (3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla. [§ 5 ods. 1 až 3 ZoZŠŠ]

12. Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. [§ 6 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ].

13. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. [§ 9 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

14. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. [§ 15 ods. 1 ZoZŠŠ]

15. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku. [§ 16 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

16. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. [§ 17 ods. 1 až 3 ZoZŠŠ]

17. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. [čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy]

18. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. [čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru]

19. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. [§ 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05. 2010]

20. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. [§ 44 ods. 2 EP v znení účinnom od 01.06.2010]

21. Nakoľko žalovaná namietala, že žaloba bola podaná predčasne, súd sa najprv vysporiadal s touto námietkou. Žalovaná v jej vyjadrení k podanej žalobe potvrdila, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé (žalovanou nekonkretizované) žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku a podaním žaloby (27.09.2012) nebola dodržaná zákonná lehota šesť mesiacov. Táto však uplynula počas tohto konania a preto má súd za to, že táto námietka žalovanej nie je vzhľadom na uvedené dôvodná. Bolo nesporné, že nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov zo strany žalovanej uspokojený nebol.

22. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa ZoZŠŠ je osobitnou, objektívnou zodpovednosťou (teda zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú: 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2/ vznik a existencia škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a škodou.

23. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy.

24. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že exekučný súd poverenie vydal, avšak nie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote (v dôsledku tohto postupu si žalobkyňa uplatňovala svoj nárok, následný postup súdu namietaný nebol).

25. K posudzovaniu nesprávneho úradného postupu ako jednej z podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu súd uvádza, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (keď prietahy v konaní tvrdila žalobkyňa), garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy, je kompetentný preskúmať len ÚS. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa ZoZŠŠ, ale ani v inom konaní pred všeobecným súdom. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajské súdy, Najvyšší súd.

26. Uvedený výklad vyplýva aj z nálezu ÚS, sp. zn. IV. ÚS 471/2012, zo dňa 07.05.2013, v zmysle ktorého v nadväznosti na vyslovenie porušenia základných práv sťažova- telky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu) sa otvára priestor na to, aby sťažovateľka podala v súlade s ustanove- niami ZoZŠŠ žalobu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, o ktorej sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť vecne a miestne príslušné všeobecné súdy (pozn. súdu: jednalo sa najmä o exekúcie z toho istého obdobia ako v danom prípade). ÚS teda povedal, že až po konštatovaní porušenia základných práv garantovaných čl. 48 ods. 2 Ústavy sa otvára možnosť podať predmetnú žalobu.

27. Je potrebné uviesť, že aj z judikatúry ÚS vyplýva, nie každý priet'ah v súdnom kona- ní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy (k tomu viď napr. II. US 57/01, I. US 46/01). Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (k tomu viď napr. nález ÚS, sp. zn. IV. ÚS 471/2012, zo dňa 07.05.2013).

28. V ďalšom súd uvádza, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa ZoZŠŠ len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobkyne, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom, teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobkyne rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jej majetok by sa nezmenšil.

29. Súd nemal za preukázané, že by žalobkyňi v dôsledku oneskoreného rozhodnutia o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie vznikla škoda. Súd má za to, že žalobkyňa nepreukázala vznik škody a rovnako nepreukázala príčinnú súvislosť s oneskorene vydaným rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej čiastke, ale musí byť preukázané, že práve pre nesprávny úradný postup došlo ku škode, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť. Žalobkyňa však škodu charakterizuje len v hypotetickej rovine.

30. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 ZoZŠŠ. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované tieto podmienky, vzťahujú sa na poškodeného - fyzickú osobu (okrem písm. b/). Napriek tomuto však nemajetková ujma sa nepriznáva automaticky, len na základe konštatovania nedodržania zákonnej lehoty. Súd nevidel žiaden dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa názoru súdu sa žalobkyňa snaží predmetnou žalobou eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite.

31. V tejto súvislosti súd nad rámec prejednávanej veci poukazuje na to, že základom podnikateľskej činnosti žalobkyne je poskytovanie spotrebiteľských úverov; na základe tzv. formulárových zmlúv, všeobecných zmluvných podmienok (ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok) oslovuje tú najzraniteľnejšiu skupinu obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvným podmienkam rozumieť. Z množstva exekučných konaní, vedených na súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že žalobkyňa využívala práve rozhodcovské doložky a o jej nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov (a to napriek ich

povinnosti tieto skúmať) a priznávali žalobkyni aj také plnenia, ktoré boli nedôvodné pre zjavne neplatné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktné domáha dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taká dôsledná nebola.

32. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvádzaných skutočností dospel súd k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu podmienok pre priznanie nároku na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy (ktoré musia byť splnené kumulatívne), preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol (výrok I. tohto rozsudku).

33. K žalovanou vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

34. Súd zároveň odkazuje na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 CSP).

35. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

36. V závere súd dáva žalobkyni do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (k tomu viď nález ÚS, sp. zn. I. ÚS 97/97, z 05.01.2000), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (k tomu viď napr. uznesenie ÚS, sp. zn. II. ÚS 3/97, z 19.03.1997, uznesenie ÚS, II. ÚS 251/03, zo 17.03.2003).

37. Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobkyňa vo svojom žalobnom petite žiadala najprv o veci rozhodnúť medzitýmym rozsudkom (v tom čase podľa § 152 ods. 2 OSP). K tomu súd uvádza, že ak by súd uznal, že je tu dôvod pre postup podľa vtedy účinného ust. § 152 ods. 2 OSP, mohol vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovел, nevydal o tom zvláštne rozhodnutie.

38. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. [§ 255 ods. 1 CSP]

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. [§ 262 ods. 1 CSP]

40. Nakoľko súd žalobu zamietol, plný (100%-ný) úspech v spore mala žalovaná a v tomto rozsahu by jej patril nárok na náhradu trov konania. Zo spisu je však zrejmé, že žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. (§ 356 CSP a contrario, § 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. [§ 362 ods. 1 veta prvá CSP]

O odvolaní rozhoduje krajský súd. [§ 34 (časť vety po čiarku) CSP]
(tu: Krajský súd v Trnave)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. [§ 358 CSP]

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. [§ 359 CSP]

Podanie je úkon určený súdu. (2) Podanie vo veci samej je najmä (...), odvolanie, (...). [§ 123 CSP]

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. [§ 125 CSP]

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie: a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis. (2) Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. [§ 127 CSP]

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). [§ 363 CSP]

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. [§ 364 CSP]

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. [§ 365 ods. 1 CSP]

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. [§ 365 ods. 2 CSP]

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. [§ 365 ods. 3 CSP]

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. [§ 366 CSP]

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. [§ 367 ods. 1 CSP]

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. (2) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. (3) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. (4) Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. [§ 369 CSP]